УДК 655.3:658.8

АВТОМАТИЗАЦІЯ ПІДГОТОВКИ ЦИФРОВИХ ПУБЛІКАЦІЙ ЗА ДОПОМОГОЮ ГЕНЕРАТИВНИХ МОДЕЛЕЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

[1]Олександр СУПРУН, [2]Софія ТРУБЧАНІНОВА
[1]доцент, кафедра МСТ, ХНУРЕ
[2]студентка, кафедра МСТ, ХНУРЕ

Abstract. *The paper examines the use of generative artificial intelligence models to automate the preparation of digital publications. The main stages of the publishing workflow are analyzed, including text generation, editing, image creation, content adaptation, and metadata preparation. An integrated approach to automation is proposed, combining AI capabilities with editorial quality control and human supervision.*

Keywords: *generative artificial intelligence, digital publishing, content automation, large language models, multimedia content, editorial workflow.*

Цифрові публікації є важливим інструментом поширення інформації в сучасному медіасередовищі. Новинні матеріали, дописи для соціальних мереж, електронні журнали, інформаційні бюлетені та мультимедійні статті потребують регулярного оновлення, адаптації до різних платформ і дотримання визначених вимог до структури та оформлення. Збільшення обсягів контенту створює потребу в автоматизації видавничих процесів, зокрема за допомогою генеративних моделей штучного інтелекту (ШІ).

Генеративні моделі ШІ дають змогу створювати й трансформувати текстову, графічну та інші форми цифрової інформації. Їх застосування охоплює формування початкових варіантів текстів, редагування, скорочення та розширення матеріалів, створення заголовків, підготовку анотацій, добір ключових слів і генерування візуального контенту. Водночас використання таких технологій потребує контролю достовірності інформації, захисту даних і збереження відповідальності автора за кінцеву публікацію [1, 2].

Підготовку цифрової публікації доцільно розглядати як послідовність взаємопов’язаних етапів. На першому етапі визначають тему, цільову аудиторію, формат матеріалу та вимоги до майбутньої публікації. На другому етапі генеративна модель створює початковий текст на основі наданих вихідних даних, інструкцій і джерел. Далі здійснюються мовне редагування, структуризація матеріалу, підготовка заголовків, підзаголовків і метаданих [3]. За потреби генеруються ілюстрації або пропозиції щодо візуального оформлення. Наступний етап передбачає адаптацію контенту до різних каналів поширення. Наприклад, повноформатна стаття може бути перетворена на короткий допис для соціальної мережі, анонс для вебсайту та стислий інформаційний бюлетень. При цьому система повинна враховувати обмеження довжини тексту, стилістичні особливості платформи, формат заголовків і вимоги до візуального супроводу. Завершальним етапом є перевірка матеріалу редактором, затвердження та передавання публікації до системи керування контентом.

Рис. 1 Узагальнена схема автоматизації підготовки цифрових публікацій із використанням генеративного ШІ.

Ефективність автоматизації залежить не лише від швидкості генерування матеріалів, а й від якості результату, кількості необхідних редакторських виправлень та витрат часу. Для комплексного оцінювання доцільно використовувати інтегральний показник ефективності автоматизованої підготовки публікацій:

$$E = w_1 Q + w_2 A + w_3 S - w_4 T, \quad (1)$$

де Q — оцінка якості контенту; A — рівень відповідності матеріалу поставленому завданню; S — ступінь автоматизації процесу; T — нормовані витрати часу на підготовку й перевірку; w_1, w_2, w_3, w_4 — вагові коефіцієнти, для яких $\sum_{i=1}^{4} w_i = 1$. Значення всіх показників попередньо нормуються до єдиної шкали. Така модель дає змогу враховувати як переваги автоматизації, так і витрати на контроль якості. Вагові коефіцієнти мають визначатися відповідно до завдань конкретного видавничого процесу.

Важливою умовою впровадження генеративного ШІ є розмежування автоматизованих і редакторських операцій. Модель може прискорювати підготовку матеріалу, однак не гарантує фактичної достовірності створеного тексту. Зокрема, ризики пов'язані з генеруванням непідтверджених відомостей, спотворенням змісту джерел, упередженістю результатів і розголошенням конфіденційної інформації. Рекомендації NIST щодо генеративного ШІ наголошують на необхідності системного управління ризиками, оцінювання результатів і контролю протягом життєвого циклу технології [4]. Тому обов'язковим елементом автоматизованого процесу має бути перевірка фактів за надійними джерелами, контроль коректності цитування та оцінювання відповідності

матеріалу початковому завданню. Особливу увагу слід приділяти публікаціям, що містять статистичні дані, технічні характеристики, результати досліджень або суспільно значущу інформацію. Відповідальність за остаточний зміст і рішення про оприлюднення матеріалу має залишатися за автором або редактором.

Практичне застосування запропонованого підходу передбачає створення єдиного робочого процесу, у якому генеративна модель взаємодіє з редакторськими інструментами, бібліотекою перевірених джерел і системою керування контентом. Доцільним є використання шаблонів запитів, стандартів оформлення, контрольних списків перевірки та журналу редакторських змін. Це допомагає забезпечити повторюваність операцій і зменшити залежність результату від випадкових особливостей запиту до моделі. Додатковою перевагою такого підходу є можливість стандартизувати підготовку різних типів публікацій і забезпечити узгодженість матеріалів, які поширюються через вебсайти, соціальні мережі та інші цифрові канали. Наприклад, на основі одного перевіреного інформаційного матеріалу можна підготувати повну статтю, короткий допис, анонс і добірку ключових слів. При цьому кожен похідний формат має зберігати основний зміст, фактичну точність і відповідність цільовій аудиторії.

Генеративні моделі штучного інтелекту створюють передумови для автоматизації значної частини підготовки цифрових публікацій: від створення початкового тексту до адаптації матеріалів для різних платформ. Найбільшу практичну цінність має інтеграція ШІ в цілісний видавничий процес із чітко визначеними етапами та редакторським контролем. Подальші дослідження доцільно спрямувати на експериментальне оцінювання скорочення часу підготовки публікацій, точності контенту, кількості редакторських виправлень і стабільності результатів за різних форматів цифрового контенту. Перспективним напрямом є розроблення системи критеріїв, яка дасть змогу порівнювати традиційний і автоматизований способи підготовки матеріалів за витратами часу, якістю тексту, відповідністю редакційним вимогам і рівнем залучення фахівців

Список літератури

1. Zatserkovna, R. S., Zatserkovnyi, R. H., & Sokolova, T. V. (2025). Modern digital printing technologies for packaging manufacturing: Review and prospects. Kvalilohiia knyhy, 48(2), 90–95. https://doi.org/10.32403/2411-3611-2025-2-48-90-95

2. Chebotarova, I. B., & Cherkashyna, H. I. (2025). Personalization in printing: How marketing approaches are changing. In Polygraphic, multimedia and web technologies: Proceedings of the Youth School-Seminar of the X International Scientific and Technical Conference (Vol. 2, pp. 83–87). Lira-K. https://openarchive.nure.ua/handle/document/31326

3. Miao, F., & Holmes, W. (2023). Guidance for generative AI in education and research. UNESCO. https://doi.org/10.54675/EWZM9535

4. Wang, J. (2025). Personalized packaging innovation driven by the integration of digital printing and computer vision. International Journal for Housing Science and Its Applications, 46(4), 4719–4727. https://doi.org/10.70517/ijhsa464315